

1. После сего Давид спросил Господа, говоря: идти ли мне в какой-либо из городов Иудиных? И сказал ему Господь: иди. И сказал Давид: куда идти? И сказал Он: в Хеврон.

УПО: І сталося потому, і запитався Давид Господа, говорячи: Чи йти мені в одне з Юдиних міст? А Господь відказав йому: Іди! І сказав Давид: Куди я піду? А Він відказав: У Хеврон!

KJV: And it came to pass after this, that David inquired of the LORD, saying, Shall I go up into any of the cities of Judah? And the LORD said unto him, Go up. And David said, Whither shall I go up? And he said, Unto Hebron.

2. И пошел туда Давид и обе жены его, Ахиноама Изреелитянка и Авигея, [бывшая] жена Навала, Кармитянка.

УПО: І ввійшов туди Давид, а також дві жінки його: їзреелітка Ахіноам та Авігаїл, колишня жінка кармелянина Навала.

KJV: So David went up thither, and his two wives also, Ahinoam the Jezreelitess, and Abigail Nabal's wife the Carmelite.

3. И людей, бывших с ним, привел Давид, каждого с семейством его, и поселились в городе Хевроне.

УПО: І людей своїх, що були з ним, привів Давид кожного та дім його, і вони осілися по хевронських містах.

KJV: And his men that were with him did David bring up, every man with his household: and they dwelt in the cities of Hebron.

4. И пришли мужи Иудины и помазали там Давида на царство над домом Иудиным. И донесли Давиду, что жители Иависа Галаадского погребли Саула.

УПО: І посходилися Юдині мужі, і помазали там Давида царем над Юдиним домом. А Давидові розповіли, кажучи: Люди гілеадського Явешу поховали Саула.

KJV: And the men of Judah came, and there they anointed David king over the house of Judah. And they told David, saying, That the men of Jabeshgilead were they that buried Saul.

5. И отправил Давид послов к жителям Иависа Галаадского, сказать им: благословенны вы у Господа за то, что оказали эту милость господину своему Саулу, и погребли его.

УПО: І послав Давид людей до гілеадського Явешу, і сказав до них: Благословенні ви для Господа, що зробили цю милість із своїм паном, із Саулом, та поховали його!

KJV: And David sent messengers unto the men of Jabeshgilead, and said unto them, Blessed

be ye of the LORD, that ye have showed this kindness unto your lord, even unto Saul, and have buried him.

6. и ныне да воздаст вам Господь милостью и истиною; и я сделаю вам благодеяние за то, что вы это сделали;

УПО: А тепер нехай Господь зробить вам милість та правду, і я теж зроблю вам те добро за те, що ви зробили цю річ.

KJV: And now the LORD show kindness and truth unto you: and I also will requite you this kindness, because ye have done this thing.

7. ныне да укрепятся руки ваши, и будьте мужественны; ибо господин ваш Саул умер, а меня помазал дом Иудин царем над собою.

УПО: А тепер нехай зміцняться ваші руки, і будьте мужні, бо помер пан ваш Саул, а також Юдин дім помазав мене царем над собою.

KJV: Therefore now let your hands be strengthened, and be ye valiant: for your master Saul is dead, and also the house of Judah have anointed me king over them.

8. Но Авенир, сын Ниров, начальник войска Саулова, взял Иевосфея, сына Саулова, и привел его в Маханаим,

УПО: А Авнер, Нерів син, провідник Саулового війська, узяв Іш-Бошета, Саулового сина, та й привів його до Маханаїму.

KJV: But Abner the son of Ner, captain of Saul's host, took Ishbosheth the son of Saul, and brought him over to Mahanaim;

9. и воцарил его над Галаадом, и Ашуром, и Изреелем, и Ефремом, и Вениамином, и над всем Израилем.

УПО: І він настановив його царем над Гілеадом, і над Ашуреянином, і над Їзреелем, і над Єфремом, і над Веніямином, і над усім Ізраїлем.

KJV: And made him king over Gilead, and over the Ashurites, and over Jezreel, and over Ephraim, and over Benjamin, and over all Israel.

10. Сорок лет было Иевосфею, сыну Саулову, когда он воцарился над Израилем, и царствовал два года. Только дом Иудин остался с Давидом.

УПО: Іш-Бошет, Саулів син, був віку сорока літ, коли зацарював над Ізраїлем, і царював два роки, тільки дім Юди був за Давидом.

KJV: Ishbosheth Saul's son was forty years old when he began to reign over Israel, and reigned

two years. But the house of Judah followed David.

11. Всего времени, в которое Давид царствовал в Хевроне над домом Иудиным, было семь лет и шесть месяцев.

УПО: А число днів, що Давид був царем у Хевроні над Юдиним домом, сім літ і шість місяців.

KJV: And the time that David was king in Hebron over the house of Judah was seven years and six months.

12. И вышел Авенир, сын Ниров, и слуги Иевосфея, сына Саулова, из Маханаима в Гаваон.

УПО: І вийшов Авнер, Нерів син, та слуги Іш-Бошета, Саулового сина, з Маханаїму до Гів'ону.

KJV: And Abner the son of Ner, and the servants of Ishbosheth the son of Saul, went out from Mahanaim to Gibeon.

13. Вышел и Иоав, сын Заруи, со слугами Давида, и встретились у Гаваонского пруда, и засели те на одной стороне пруда, а эти на другой стороне пруда.

УПО: А Йоав, син Церуї, та Давидові слуги вийшли й зустріли їх разом при гів'онському ставі. І засіли вони ті з того боку ставу, а ті з цього боку ставу.

KJV: And Joab the son of Zeruiah, and the servants of David, went out, and met together by the pool of Gibeon: and they sat down, the one on the one side of the pool, and the other on the other side of the pool.

14. И сказал Авенир Иоаву: пусть встанут юноши и поиграют пред нами. И сказал Иоав: пусть встанут.

УПО: І сказав Авнер до Йоава: Нехай встануть ці юнаки, і побавляться перед нами! І сказав Йоав: Нехай встануть.

KJV: And Abner said to Joab, Let the young men now arise, and play before us. And Joab said, Let them arise.

15. И встали и пошли числом двенадцать Вениамитян со стороны Иевосфея, сына Саулова, и двенадцать из слуг Давидовых.

УПО: І встали, і перейшли в числі дванадцяти для Веніямина та для Іш-Бошета, Саулового сина, та дванадцять із Давидових слуг.

KJV: Then there arose and went over by number twelve of Benjamin, which pertained to

Ishbosheth the son of Saul, and twelve of the servants of David.

16. Они схватили друг друга за голову, [вонзили] меч один другому в бок и пали вместе. И было названо это место Хелкаф-Хаццурим, что в Гаваоне.

УПО: І схопили один одного за голову, та й всадили свого меча до боку один одного, і попадали разом. І назвали ім'я тому місцю: Хелкат-Гаццурім, що в Гів'оні.

KJV: And they caught every one his fellow by the head, and thrust his sword in his fellow's side; so they fell down together: wherefore that place was called Helkathhazzurim, which is in Gibeon.

17. И произошло в тот день жесточайшее сражение, и Авенир с людьми Израильскими был поражен слугами Давида.

УПО: І знявся того дня дуже жорстокий бій, і був побитий Авнер та Ізраїлеві люди Давидовими слугами.

KJV: And there was a very sore battle that day; and Abner was beaten, and the men of Israel, before the servants of David.

18. И были там три сына Саруи: Иоав, и Авесса, и Асаил. Асаил же был легок на ноги, как серна в поле.

УПО: І були там три сини Церуї: Йоав, і Авішай, і Асаїл. А Асаїл був легкий в ногах своїх, як польова та газеля.

KJV: And there were three sons of Zeruah there, Joab, and Abishai, and Asahel: and Asahel was as light of foot as a wild roe.

19. И погнался Асаил за Авениром и преследовал его, не уклоняясь ни направо, ни налево от следов Авенира.

УПО: І гнався Асаїл за Авнером, і не збочував, ані праворуч, ані ліворуч із погоні за Авнером.

KJV: And Asahel pursued after Abner; and in going he turned not to the right hand nor to the left from following Abner.

20. И оглянулся Авенир назад и сказал: ты ли это, Асаил? Тот сказал: я.

УПО: І обернувся Авнер позад себе й сказав: Чи це ти, Асаїле? А той відказав: Я.

KJV: Then Abner looked behind him, and said, Art thou Asahel? And he answered, I am.

21. И сказал ему Авенир: уклонись направо или налево, и выбери себе одного из отроков и возьми себе его вооружение. Но Асаил не захотел отстать от него.

УПО: І сказав йому Авнер: Збоч собі на правицю свою чи на лівицю свою, і схопи собі одного із слуг, і візьми собі зброю його. Та не хотів Асаїл спинити погоні за ним.

KJV: And Abner said to him, Turn thee aside to thy right hand or to thy left, and lay thee hold on one of the young men, and take thee his armor. But Asahel would not turn aside from following of him.

22. И повторил Авенир еще, говоря Асаилу: отстань от меня, чтоб я не поверг тебя на землю; тогда с каким лицом явлюсь я к Иоаву, брату твоему?

УПО: А Авнер знов говорив до Асаїла: Спинися в гонитві за мною! Нащо я вб'ю тебе? І як зведу я обличчя своє до брата твого Йоава?

KJV: And Abner said again to Asahel, Turn thee aside from following me: wherefore should I smite thee to the ground? how then should I hold up my face to Joab thy brother?

23. Но тот не захотел отстать. Тогда Авенир, поворотив копье, поразил его в живот; копье прошло насквозь его, и он упал там же и умер на месте. Все проходившие чрез то место, где пал и умер Асаил, останавливались.

УПО: А той відмовився спинитися. І вдарив його Авнер заднім кінцем списа в живіт, і спис вийшов іззаду його! І впав він там, і помер на місці... І сталося, кожен, хто приходив до того місця, де впав Асаїл та помер, то спинявся.

KJV: Howbeit he refused to turn aside: wherefore Abner with the hinder end of the spear smote him under the fifth rib, that the spear came out behind him; and he fell down there, and died in the same place: and it came to pass, that as many as came to the place where Asahel fell down and died stood still.

24. И преследовали Иоав и Авесса Авенира. Солнце уже зашло, когда они пришли к холму Амма, что против Гиаха, на дороге к пустыне Гаваонской.

УПО: І гналися Йоав та Авішай за Авнером. І сонце зайшло, а вони прийшли до згір'я Амма, що навпроти Гіаху, на дорозі до Гів'онської пустині.

KJV: Joab also and Abishai pursued after Abner: and the sun went down when they were come to the hill of Ammah, that lieth before Giah by the way of the wilderness of Gibeon.

25. И собрались Вениамитяне вокруг Авенира и составили одно ополчение, и стали на вершине одного холма.

УПО: І зібралися Веніяминові сини при Авнері, і склали один відділ, та й спинилися на верхів'ї одного взгір'я.

KJV: And the children of Benjamin gathered themselves together after Abner, and became one

troop, and stood on the top of an hill.

26. И возвал Авенир к Иоаву, и сказал: вечно ли будет пожирать меч? Или ты не знаешь, что последствия будут горестные? И доколе ты не скажешь людям, чтобы они перестали преследовать братьев своих?

УПО: І кликнув Авнер до Йоава й сказав: Чи завжди меч буде жерти? Чи ти не знаєш, що гіркота буде наостанку? І аж доки ти не скажеш народові спинитися в гонитві за своїми братами?

KJV: Then Abner called to Joab, and said, Shall the sword devour for ever? knowest thou not that it will be bitterness in the latter end? how long shall it be then, ere thou bid the people return from following their brethren?

27. И сказал Иоав: жив Бог! если бы ты не говорил иначе, то еще утром перестали бы люди преследовать братьев своих.

УПО: А Йоав відказав: Як живий Бог, коли б ти не сказав був іншого, то ще від ранку народ був би перестав гнатися за братом своїм.

KJV: And Joab said, As God liveth, unless thou hadst spoken, surely then in the morning the people had gone up every one from following his brother.

28. И затрубил Иоав трубою, и остановился весь народ, и не преследовали более Израильтян; сражение прекратилось.

УПО: І засурмив Йоав у сурму, і спинився ввесь народ, і не гналися вже за Ізраїлем, і більше вже не воювали.

KJV: So Joab blew a trumpet, and all the people stood still, and pursued after Israel no more, neither fought they any more.

29. Авенир же и люди его шли равниною всю ту ночь и перешли Иордан, и прошли весь Битрон, и пришли в Маханаим.

УПО: А Авнер та люди його йшли степом усю ту ніч, і перейшли Йордан, і пройшли ввесь Бітрон, і прийшли до Маханаїму.

KJV: And Abner and his men walked all that night through the plain, and passed over Jordan, and went through all Bithron, and they came to Mahanaim.

30. И возвратился Иоав от преследования Авенира и собрал весь народ, и недоставало из слуг Давидовых девятнадцати человек кроме Асаила.

УПО: І Йоав вернувся з погоні за Авнером, і зібрав увесь народ, і забракло з Давидових

слуг дев'ятнадцяти чоловіка та Асаїла.

KJV: And Joab returned from following Abner: and when he had gathered all the people together, there lacked of David's servants nineteen men and Asahel.

31. Слуги же Давидовы поразили Вениамитян и людей Авенировых; пало их триста шестьдесят человек.

УПО: А Давидові слуги побили з Веніямина та з людей Авнера, три сотні й шістдесят чоловіка, що померли.

KJV: But the servants of David had smitten of Benjamin, and of Abner's men, so that three hundred and threescore men died.

32. И взяли Асаила и похоронили его во гробе отца его, что в Вифлееме. Иоав же с людьми своими шел всю ночь и на рассвете прибыл в Хеврон.

УПО: І винесли Асаїла, і поховали його в гробі батька його, що в Віфлеємі. І йшли цілу ніч Йоав та люди його, а розсвіло їм у Хевроні.

KJV: And they took up Asahel, and buried him in the sepulchre of his father, which was in Bethlehem. And Joab and his men went all night, and they came to Hebron at break of day.